

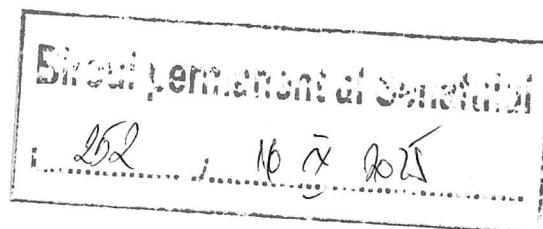

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 3/8893/2025 din data de 11.09.2025

Domnului Mario-Ovidiu OPREA,
Secretarul general al Senatului României

L252/2025 *Stimate domnule secretar general,*

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/3544 din data de 10 iunie 2025, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice* (b205/03.06.2025), în vederea avizării, vă comunicăm faptul că această solicitare a fost analizată în ședința din data de 4 septembrie 2025 a Comisiei nr. 1 – reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la avizul solicitat, comisia de specialitate a reținut că propunerea legislativă nu privește activitatea autorității judecătorești, în sensul atribuit acestei sintagme în jurisprudența Curții Constituționale (e.g. Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009 și Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014), astfel că nu se încadrează în categoria actelor normative care sunt supuse avizării Consiliului Superior al Magistraturii în temeiul art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Propunerea legislativă a fost analizată de comisia de specialitate a Consiliului Superior al Magistraturii din perspectiva exprimării unui punct de vedere, reținându-se următoarele:

În aprilie 2025, Avocatul Poporului a publicat *Raportul special privind fenomenul violenței domestice în România*¹, scopul acestei inițiative fiind asigurarea unei aplicări coerente și unitare a legislației privind protecția victimelor violenței domestice. În acest raport, au fost formulate zece recomandări și au fost identificate nouă propuneri de îmbunătățire a cadrului legal.

Cu privire la conținutul textelor normative propuse, comisia a apreciat necesar a fi formulate următoarele observații punctuale:

1. Potrivit art. 34 alin. (7) din Legea nr. 217/2003: „În situația înaintării ordinului de protecție provizoriu potrivit prevederilor alin. (6), durata inițială pentru care a fost dispus se

¹ Disponibil online la adresa <https://avp.ro/wp-content/uploads/2025/04/Raport-special-violenta-domestica.pdf>.

prelungeste, de drept, cu durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emitere a ordinului de protecție, cu informarea agresorului despre acest fapt.”

Propunerea legislativă vizează clarificarea momentului până la care își produce efectele ordinul de protecție provizoriu, urmând ca art. 34 alin. (7) din lege să aibă următorul conținut:

„(7) În situația înaintării ordinului de protecție provizoriu potrivit prevederilor alin. (6), durata inițială pentru care a fost dispus se prelungeste, de drept, până la soluționarea în primă instanță a cererii pentru emiterea ordinului de protecție. Procurorul comunică acest lucru de îndată unității de poliție care a înaintat ordinul de protecție provizoriu, care ia măsuri pentru informarea imediată a persoanelor ce făceau obiectul acestuia.”

Având în vedere că, în prezent, formularea art. 34 alin. (7) este deficitară, nefiind definită sintagma „durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emitere a ordinului de protecție”, s-a apreciat că acest inconvenient ar urma să fie înlăturat prin modificarea legislativă propusă, care folosește o terminologie mai clară în privința întinderii duratei ordinului de protecție provizoriu. De asemenea, este stabilită procedura prin care se asigură comunicarea acestei prelungiri de drept a efectelor ordinului de protecție provizoriu, către unitatea de poliție și, ulterior, către persoana protejată, respectiv către agresor, versiunea actuală a legii fiind lacunară sub acest aspect.

Cu privire la aceeași propunere, comisia a semnalat necesitatea corelării dispozițiilor art. 34 alin. (7) cu cele ale art. 42 alin. (9) din Legea nr. 217/2003², acest din urmă articol având în prezent o formulare asemănătoare, care ar necesita clarificări.

2. Referitor la propunerea de introducere a unui nou alineat la art. 35, respectiv a alin. (3¹), potrivit căruia asistența juridică a părților ar urma să fie obligatorie în cadrul procedurii de soluționare a contestației formulate împotriva ordinului de protecție provizoriu, s-a apreciat că această prevedere este în consonanță cu viziunea legiuitorului în materia asigurării dreptului la apărare al părților pe parcursul procedurilor care vizează emiterea ordinului de protecție.

3. Potrivit dispozițiilor art. 48 din Legea nr. 217/2003, „la expirarea duratei măsurilor de protecție, persoana protejată poate solicita un nou ordin de protecție, dacă există indicii că, în lipsa măsurilor de protecție, viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea i-ar fi puse în pericol.”

În propunerea legislativă este vizată modificarea art. 48, după cum urmează: „La expirarea duratei măsurilor de protecție, persoana protejată, instituțiile și persoanele prevăzute de art. 40 pot solicita un nou ordin de protecție, dacă există indicii că, în lipsa

² Conform art. 42 alin. (9) din lege: „Soluționarea cererilor nu poate depăși un termen de 72 de ore de la depunerea cererii, cu excepția cazului în care, anterior, s-a emis un ordin de protecție provizoriu, durata inițială pentru care acesta este dispus fiind prelungită, de drept, cu durata necesară îndeplinirii procedurii judiciare de emitere a ordinului de protecție, cu informarea agresorului despre acest fapt.”

măsurilor de protecție, viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea persoanei protejate i-ar fi puse în pericol.”

Pentru formularea cererii de emitere a ordinului de protecție, art. 40 din Legea nr. 217/2003 prevede posibilitatea introducerii acesteia atât de victimă, personal sau prin reprezentant legal, cât și de procuror, reprezentantul autorității sau structurii competente, la nivelul unității administrativ-teritoriale, cu atribuții în materia protecției victimelor violenței domestice sau de reprezentantul oricăruia dintre furnizorii de servicii sociale în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice, acreditați conform legii, cu acordul victimei.

Față de aspectele învederate în expunerea de motive, comisia de specialitate a apreciat că, pentru aceeași rațiune, și anume protecția vieții, integrității fizice sau psihice ori a libertății victimei, este necesară extinderea sferei titularilor dreptului de acțiune și în cazul formulării unei cereri pentru un nou ordin de protecție, propunerea formulată fiind considerată oportună.

4. În conformitate cu dispozițiile art. 49 alin. (1) și (2) din Legea nr. 217/2003:

„(1) Persoana împotriva căreia s-a dispus o măsură prin ordinul de protecție pe durata maximă poate solicita revocarea ordinului sau înlocuirea măsurii dispuse.

(2) Revocarea se poate dispune dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) agresorul a respectat interdicțiile sau obligațiile impuse;

b) agresorul a urmat consiliere psihologică, psihoterapie, tratament de dezintoxicare ori orice altă formă de consiliere sau terapie care a fost stabilită în sarcina sa ori care i-a fost recomandată sau a respectat măsurile de siguranță, dacă asemenea măsuri s-au luat, potrivit legii;

c) dacă există o evaluare a riscului de recidivă realizată potrivit competențelor de către un serviciu de probațiune, care indică un grad de risc suficient de scăzut și faptul că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței domestice sau pentru familia acesteia, astfel cum este definită potrivit prevederilor art. 5.”

Propunerea legislativă urmărește modificarea art. 49 alin. (2) lit. c) din lege, după cum urmează:

„c) dacă există o evaluare a riscului de recidivă realizată potrivit competențelor de către un serviciu de probațiune sau, în cazul în care persoana împotriva căreia s-a emis ordinul de protecție nu este în evidențele serviciului de probațiune, instanța va efectua o evaluare proprie, care indică un grad de risc suficient de scăzut și faptul că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței domestice sau pentru familia acesteia, astfel cum este definită potrivit prevederilor art. 5.”

Potrivit considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 489/03.10.2023: „28. (...) referitor la gradul de pericol al agresorului, Curtea reține că, potrivit art. 49 alin. (2) lit. c) din

Legea nr. 217/2003, revocarea se poate dispune doar dacă există o evaluare a riscului de recidivă realizată potrivit competențelor de către un serviciu de probațiune, care indică un grad de risc suficient de scăzut și faptul că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței domestice sau pentru familia acesteia (așa cum a stabilit Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 50 din 22 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 27 iulie 2020, în situația în care persoana împotriva căreia s-a emis ordinul de protecție nu este implicată într-un dosar penal, pentru a se dispune revocarea ordinului nu trebuie întocmită de către serviciul de probațiune o evaluare a riscului de recidivă, ci, în acest caz, instanța va efectua o evaluare proprie a existenței unui risc real pentru victima violenței domestice sau pentru familia acesteia din partea persoanei împotriva căreia s-a emis ordinul de protecție). Așadar, în cadrul analizării cererii de revocare a ordinului de protecție, judecătorul apreciază gradul de pericol pentru victimă al agresorului, ori pe baza evaluării riscului de recidivă realizată de către un serviciu de probațiune, ori pe baza evaluării proprii a existenței unui risc real de recidivă. Or, evaluarea riscului de recidivă presupune curgerea unei anumite perioade de timp de la emiterea ordinului de protecție, perioadă în care agresorul trebuie să urmeze consiliere psihologică, psihoterapie, tratament de dezintoxicare sau orice altă formă de consiliere sau terapie care a fost stabilită în sarcina sa ori care i-a fost recomandată sau să respecte măsurile de siguranță, dacă asemenea măsuri s-au luat, potrivit legii.”

Având în vedere aspectele subliniate în jurisprudența Curții Constituționale, respectiv a Înaltei Curți de Casație și Justiție, apare ca fiind necesară reglementarea situațiilor în care instanța de judecată investită cu soluționarea unei cereri de revocare a ordinului de protecție este ținută să procedeze la realizarea unei evaluări proprii a riscului de recidivă, respectiv în ipotezele în care agresorul nu se află în evidența unui serviciu de probațiune.

Cu toate acestea, analizând propunerea legislativă, comisia a apreciat că formularea propusă este ambiguă, întrucât, prin intercalarea frazei „în cazul în care persoana împotriva căreia s-a emis ordinul de protecție nu este în evidențele serviciului de probațiune, instanța va efectua o evaluare proprie” în cuprinsul art. 49 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 217/2003, s-ar putea deduce că doar în acest caz evaluarea ar trebui să indice „un grad de risc suficient de scăzut și faptul că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței domestice sau pentru familia acesteia”, iar nu și atunci când evaluarea riscului de recidivă este realizată de un serviciu de probațiune.

De asemenea, având în vedere importanța evaluării pe care ar urma să o realizeze instanța și ținând cont de faptul că judecătorul investit nu are acces direct la datele privind conduita agresorului, în cadrul comisiei s-a evidențiat că legiuitorul ar putea să ia în considerare

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

prevederea în lege a anumitor criterii de apreciere a riscului de recidivă, eventual cu indicarea autorităților cărora instanța se poate adresa pentru a obține datele necesare întocmirii evaluării respective.

Cu deosebită considerație,

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii
Judecător Andreea Simona UZLĂU

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector
6, cod poștal 060011